

Ivan Mihalj

"Geen kans zonder taal!"

© Bruno Wansing

Ivan Mihalj is plaatsvervangend lid van de integratieraad van de stad Bocholt. Bruno Wansing, de integratieambtenaar van de stad, sprak met hem en wil hem hier graag voorstellen.

Als Ivan Mihalj over integratie en acceptatie begint, kan het er emotioneel aan toe gaan. Mihalj werd in 1959 geboren in Beška in de provincie Vojvodina, het toenmalige Joegoslavië, dat nu deel uitmaakt van Servië. Sinds 1991 woont hij in Duitsland. Hij is weduwnaar en heeft twee kinderen, Marko uit 1994 en Ana uit 1996. Sinds de dood van zijn vrouw Marina, die in 1999 op slechts 37-jarige leeftijd overleed, zorgt hij voor zijn zwaar gehandicapte dochter.

Sinds 2009 is hij lid van de Integratieraad. Eerst stelde hij zich kandidaat op de Europese lijst, daarna was hij ook actief als individuele kandidaat, in deze periode maakt hij - als afgevaardigde - opnieuw deel uit van de Europese lijst, "ze vroegen me om terug te komen".

Ivan Mihalj voelt zich volledig geïntegreerd. "Hij beantwoordt de vraag met een dikke **JA**. "Dat merk ik als ik terugkeer naar het 'thuisland'. Dan zeggen ze tegen me: 'Je bent een ander, niet meer de Ivan die we kennen' ". "Ik heb een huis gekocht, ik heb een Duits en een Kroatisch paspoort". Dit kwam tot stand toen zijn ouders tijdens de Balkanoorlog van huis ruilden en hij in Kroatië "belandde". "Mijn ouders hebben me ingeschreven, alles was mogelijk daar tijdens de oorlog. Toen kreeg ik een Kroatisch paspoort."

Hij was 32 jaar toen hij naar Duitsland kwam. Zijn eerste ervaring had hij al opgedaan als student, toen hij bij FLENDER werkte.

De stiptheid en nauwkeurigheid vielen hem voor het eerst op en soms verwonderde hij zich. "Ik was te gast in het Kolpinghaus en was totaal verbaasd dat een echtpaar elk een deksel voor zich bij de toonbank had. Dat gebeurt hier niet, de man betaalt".

Taal, taal, taal!

Eén ding in het bijzonder is belangrijk voor integratie: taal! "Ik raad iedereen die uit voormalig Joegoslavië bij mij komt altijd aan om de taal te leren. Zonder taal heb je geen kans," weet Mihalj zeker.

Jonge mensen zijn sneller. "Voor oudere mensen is het moeilijk om Duits te leren. Het is altijd belangrijk om voor jezelf duidelijk te maken waarom je naar Duitsland komt. Als je de taal wilt leren, dan kan dat," zegt Ivan Mihalj. Toen hij voor het eerst in twintig jaar zijn geboorteplaats bezocht, zegt hij, vroeg de burgemeester hem: "Ivan kom je terug?" Het antwoord was duidelijk: "NEE, en ik zal je vertellen waarom: door hun gemeenschappelijke geschiedenis passen Serviërs en Kroaten niet bij elkaar, ze begrijpen elkaar gewoon niet. Ook de taal is anders. Bovendien zijn het niet meer de mensen die er vroeger waren. En het belangrijkste: niemand koos onze kant toen er oorlog was. Dat doet me vandaag de dag nog steeds pijn."

Acceptatie

Voor echte integratie is veel acceptatie nodig. Aan de ene kant moeten alle mensen die naar Duitsland komen geaccepteerd worden. Aan de andere kant moeten de mensen die naar Duitsland zijn gekomen ook de taal accepteren, de vrije democratische basisorde accepteren. "Ik moet de cultuur leren kennen, accepteren dat ze bijvoorbeeld anders vieren. Dat is een lang proces, maar het is mogelijk." De persoon met een internationale familiegeschiedenis moet ook de Duitse geschiedenis leren kennen en begrijpen. Dit moet ook een onderwerp zijn op school en in het vervolgonderwijs.

Mihalj zou graag zien dat het voor mensen met een internationale familiegeschiedenis gemakkelijker wordt om een woning te krijgen.

Ivan Mihalj kwam bij de Integratieraad via Emanuele Mascolo. "Hij vroeg me en overtuigde me er uiteindelijk van dat de dingen democratisch zijn in Duitsland. Nu - in de 'tweede' rij,

bij wijze van spreken - laat ik de jongeren (hij bedoelt Ivica Mazar in dit geval) het voortouw nemen, laat hen het voortouw nemen."

Hij vindt dat de samenwerking tussen het stadsbestuur en de integratieraad beter kan, maar dat het op dit moment op de goede weg is. Voor de integratieraad eist hij meer rechten en meer inspraak.

Een echte ontvangstcultuur

Ivan Mihalj wil dat mensen met een internationale familiegeschiedenis echt welkom zijn. "Dat begint bij de individuele burger, maar ook bij de administratie. De persoon met intern. Familiegeschiedenis moet echter ook de "bio-Duitsers" accepteren. We zijn zo, ik laat je zien hoe ik ben en hoe ik leef en jij laat me zien hoe jij leeft en we vinden samen een weg," Mihalj weet hoe het kan werken en is er zeker van dat wederzijdse uitwisseling iedereen rijker maakt.

"Zo moet de wereld eruit zien: Voor mij staat een persoon met zorgen, met vragen, met wensen... Als ik iemand help, word ik er zelf beter van. Ik help graag en win vrienden met mijn hulp."

Neem contact op met